# Ahmet Karahan

## - şiirler -

**Yayın Tarihi:**

06.11.2026

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Ahmet Karahan

Ben Ahmet Karahan. Elazığ İli, Ağın İlçesi, Kaşpınar(Pağnik) köyünden,Emekli Polis Memuru-Merhum Mehmet Karahan'ın oğluyum. 1957 yılında babamın memuriyeti  sebebiyle bulunduğu K.Maraş'da doğdum. İlkokulu Hozat'ta Ortaokul 1.sınıfı Kayseri'nin Pınarbaşı ilçesinde,orta 2 ve 3.sınıflar ile lise öğrenimimi Malatya'da 1975 yılında tamamladım.Aynı yıl Sivas Eğitim Enstitüsüne girdim.Ertesi yıl Ankara Ticari İlimler Akademisini kazandım ve 2 yıl orada okuduktan sonra ayrılarak Elazığ Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Makina Mühendisliğine kayıt oldum,1983 yılında Makina Mühendisi ünvanı ile mezun oldum.Askerliğimi Sivas ve Tokat'ta kısa dönem olarak tamamladım.1987 yılında Türkiye Elektrik Kurumu Van Müessesesi'ne girdim.Altı yıl Van'da,on yıl Malatya'da görev yaptıktan sonra,2003 yılında Mersin'e tayin edildim.Halen Toroslar Elektrik Dağıtım A.Ş. Mersin İl müdürlüğü'nde görev yapıyorum.Evliyim, üç çocuğum var.

**Ağın Yolun'da...**

Bende babamı düşünüyorum.
Ağın yolunda...
Çevreyle ilgisiz,sanki düşte gibi.
Gidiyor,elinde tesbihi...
Dilinde 'Dam üstüne çul serer...' türküsü.

Bir gıdik olup ardısıra koştursam diyorum.
Bir kuzu olup melesem yüzüne yukarı!
Aklıma geliyor,bülbül yavrusu olduğum.
Bana; 'Bir gün öter benim bülbül yavrum' derdin.

Başlıyorum en hazin bülbül feryatlarına,
Yüreğimin en derin noktalarından.

(9/Ocak/2009-Mersin)

Ahmet Karahan

**Baba**

Gene şakalarından birimi bu da!
Artık şakan ile gerçeğini ayırt edemez oldum.
En son yaptığın horata* her şeye bedel!
'Dünya yıkılsa merteğim yok',
'Üç günlük dünya',
Derdin hep.
Bu gün dördüncü gün mü?
Üç günü ne de çabuk bitirdik,
beraberce.
Daha dün,birlikte Sivas'a seyahatimiz,
Ya Ankara'ya gidişlerimiz,
Hozat'ta sınıfı geçince aldığın topum,
Pınarbaşı'nda ki bisikletim,
Malatya'da ki anılarımız,
Köy'e gidişlerimiz,
Şairin dediği gibi 'Çadırını derdin...,'
heybeni topladın
Ve...
Bırakıp gittin.

(*Horata:Şaka)
(26-Mayıs-2008/Mersin)

Ahmet Karahan

**Babalar Günü!**

Bu gün Babalar Günü imiş,
Öyle diyorlar,
Kutlu olsun dediler,
Oğlum ve kızlarım.
Olsun olsun da,
Ben kime diyeyim,
Ben kime diyeceğim.
Babalar günüymüş!
Hangi gün!
Günler geçiyor,
Belki nice Babalar,Analar..
Bilmemneler günü de geçip gidecek,
Hayat su misali akacak,
O gün,
Onlar'ın da kutlayacak
Ne ana,ne babaları olacak.
Bir düş gibi,
Hayat;
'Serçenin bir çalıya konup kalkması' gibi,
Bir o serçe yahut BÜLBÜL,
'Bir gün ötecek' veya belki de,
Çalıdan kalkıp uzaklara kanat çırpacak.
Kim heybesini topladı,
Kim çıkınını sırtladı,
Kim çadırını derdi,
Kim atına atladı,
Kim engin maviliklere kanat çırptı,
Kim uçmağa vardı,
Kim gönüllere zımba vurupta,
Köyü,Ağın'ı,Elazığ'ı,Dünya'yı...
Terkedip gitti.
Kim gitmedi ki,
Kim gitmeyecek ki!
Hani benim Ağıt'ım,
Hani benim feryadım,
Hani benim figanım.
Gönlümün en ücra noktalarında ki
Sessiz isyanım,feryadım,figanım.
Nerede bereket saçan Fırat,
Nerede balıkların oynaşdığı Çay,
Nerede zamansız taşan Ağın Dere'si,
Nerede Yazılar,Hozan,Ören...
Nerede orası ve burası,
Ve diğerleri.
Nerede?
Hasılın(*) ,Bostanın,Bağın,Bahçen...
Nerede?
Evin,Barkın...
Çoluğun,çocuğun...
Ve de minderin,radyon,tespihin...
İlle de ayakkabın,
Kapının önüne bırakılan

Yüreğime hançer olan ayakkabın.

(*) Hasıl:Sebze bahçesi
(15-Haziran-2008/Mersin)

Ahmet Karahan

**Babalar Günü-II**

Gene Babalar günü,
Gene kutladılar;
Eşim,kızlarım ve oğlum.
Bense;
Seni düşündüm BABA!
Öperken,
İki elinin avuçları arasına alıpta kafamı,
İçten,yürekten öpüşünü hatırladım,
Gözümün içine sevecen bakışlarınla.
Yüreğimden yüreğine giden
İnce kıl köprüden geçen his teatilerini,
Duygulu anlarımızı hatırladım.
Kimsenin bilemediği,
Kimsenin göremediği,
Kimsenin sezemediği,
Görünmez,
Kalın gönül ipliklerinin
Havada uçuşarak düğümlenmesini hatırladım.
Bana verdiğin yaşam arzusunu,
Hareketinle,tavırlarınla,
Örnek tevazu davranışlarını hatırladım.
Varlığımın vesilesi,
'Sırtımı yasladığım dağ,gibiydin'
Baba,
Babam,
Babacığım...

6/Temmuz*2009-Mersin

Ahmet Karahan

**Gönül**

Gönül, hiç kocalmam diyordun bana,
İnandım sözüne, kandım diline,
Daha çok coşarız bahçede bağda,
Demiştin...inandım tatlı diline.
Gönül, bahar gitti, yaz bile gitti...
Bağımda bahçemde kuru ot bitti,
Zaman,sinemize bak neler etti,
Etmez demiştin de, kandım diline.
Kul Ahmedim her yalana inandın,
Tatlı dili,güzel sözü, bal sandın,
Boş hayale, bu gönüle çok kandın,
Gönüllle muhabbet beyhude imiş...
Ahmet Karahan
12.1.2024 Mersin

Ahmet Karahan

**Hüseyin Akbayır'a...(Annemin,Benim,Kızımın Dayısına..)**

Ankara!
Kimilerine ekmek kapısı,
Kimilerine baht kapısı,
Kimilerinin kara yazgısı,
Kiminin son durağı,bir avuç toprağı.
Sen ne ekmek aradın,ne de baht,
Belki yazgın,
Amma son durağın.

Belki Yemen,Sarıkamış; Belki Sakarya
Belki Çanakkale,belki de Fizan,
Gidipte gelmeyen
Beklenen,özlenen
Hiç gelmeyen bir baba
Geride(Hozakpur'da)
Bir gelin,iki çocuk
Biri erkek,diğeri kız
Kız anneannem,
Erkek ise:
Annemin,
Benim,
Kızımın dayısı.

Ne aradın,
Ekmek mi?
Baht mı?
Kesin yazgın,
Vede son durağın
Ankara
Bir avuç toprağın,
Rahat uyu;
Annemin,benim,kızımın dayısı.

(Kasım-1999/MALATYA)

Ahmet Karahan

## Yetmişinden Sonra İrfana Geldim

Yetmişinden Sonra İrfana Geldim

Edep erkan bilmem, yol yordam bilmem,
Yetmişinden sonra irfana geldim.
Hıdıroz'dan öte yolumu bilmem,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Dikenli yollardan söküldü dizim,
Hakikat bağında biter mi sözüm?
Hak yolun izine dikildi gözüm,
Yetmişinden sonra divana geldim.

Gençlik rüzgarıyla savruldu yeldim,
Bilmem ki ben neye hevesle geldim?
Günahkâr hırkamı boynuma sardım,
Yetmişinden sonra ummana geldim.

Gönül tası taştı, doldu da geldim,
Ne gam keder kaldı, soldu da geldim.
Yorgun argın hancı buldu da geldim,
Yetmişinden sonra canana geldim.

Pağnik'in dağından esen yel bilir,
Çekilen çileyi bir Allah bilir.
Giden ömür geri döner mi bilmem,
Yetmişinden sonra tüvanda geldim.
(tüvan:güç,takat)

Kısa sap bağlamam dertli sızlanır,
Perdede parmağım yarım hızlanır.
Acemi kulunum, bağrım sızlanır,
Yetmişinden sonra destana geldim.

Karahan der gayrı yorulma sakın,
Vuslatın yolu da menzili yakın.
Şu yalan dünyadan el ettim bakın,
Yetmişinden sonra cihana geldim.

Baharı görmeden kışı da yaşadım,
Harmanı savurdum, taşı da taşıdım.
Sırtımda günahın yükünü daşıdım,
Yetmişinden sonra ferman'a geldim.

Kelamın kıymetin dünden bildim de,
Sükûtu baş tacı edip geldim de.
Dünyanın işinden el ettim günde,
Yetmişinden sonra meydan'a geldim.

Ham idim, dağlarda piştim de geldim,
Gözün yaşına razı düştüm de geldim.
Edeple kapıdan içeri girdim,
Yetmişinden sonra mihman'a geldim.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ömrün takvimi bitti, yaprak düştü,
Giden gençliğime bir hayal düştü.
Sonunda bu garip gönlüme düştü,
Yetmişinden sonra devran'a geldim.

Kim bilir kaç yalan rüya uyudum,
Hakikat seline kapıldı umudum.
Ben bu fani dünyada kimi buldum?
Yetmişinden sonra lisan'a geldim.

Kırıldı dallarım, büküldü belim,
Ne bir sitemim var, ne durur dilim.
Hakka emanettir şu narin telim,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Silindi pası da gönül aynamın,
Vakti erdi artık şafak saymanın.
Faydası yok imiş kuru kavganın,
Yetmişinden sonra ferman'a geldim.

Arttı dertlerim, bükülmez sandım,
Dünyanın yalanına ne çok yandım.
Piştim bu çilede, gerçeği andım,
Yetmişinden sonra irfana geldim.

Bu garip kervanın yoktur gerisi,
Hakka varan yoldur gönül neresi?
Söylenen bu sözler haktır nicesi,
Yetmişinden sonra divana geldim.

Nefsimin elinden çektim elimi,
Hak yoluna verdim garip dilimi.
Bükemedi zaman doğru belimi,
Yetmişinden sonra meydana geldim.

Düşünce yolları erler demlerine,
Sığınıldı hakikat kemerlerine.
Eriştik nihayet nur cemallerine,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Çözüldü bilmecesi şu koca hanın,
Kalmadı hevesi şöhretin şanın.
Kapısına vardım ulu divanın,
Yetmişinden sonra canana geldim.

Günü güne ekleyip ömür tükettim,
Dünyanın malını elden terk ettim.
En son bu kapıya yüzümü sürdüm,
Yetmişinden sonra devrana geldim.

Tel üstünde inler garip bülbülüm,

Hakikat bağında açtı her gülüm.
Bu yola baş koydu şu yorgun kulun,
Yetmişinden sonra irfana geldim.

Fırtınalar dindi, duruldu deniz,
Bu yalan dünyada kim kalır ki biz?
Söylenen bu sözler erden hediyemiz,
Yetmişinden sonra divana geldim.

Uzun ince yoldan yorgun döndüm de,
Sönmeyen ateşe erdim, yandım da.
Şükür muradımı bir an buldum da,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Kimse bilmez içimde kopan tufanı,
Bilen bilir elbet hakikat anı.
Geride bırakıp fani cihanı,
Yetmişinden sonra meydana geldim.

Yoruldu ayaklar, dindi heyecan,
Bu yolda huzur bulur her can, her duyan.
Gerçek alem imiş burayı duyan,
Yetmişinden sonra canana geldim.

Kulak verdim pirin ulu sözüne,
Bir kez daha baktım ömrün özüne.
Gerçek nuru gördüm gönül gözüne,
Yetmişinden sonra irfana geldim.

Yıllar yılı koştum peşinden malın,
Kıymeti kalmadı şöhretin şanın.
Söndü kor ateşi hırslıvolkanın,
Yetmişinden sonra devrana geldim.

Hakikat neferiyiz, yoldan şaşmayız,
Edep erkan bilip kine düşmeyiz.
Bu aşkın seline dağlar aşmayız,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Söndü sandığım köz yeniden harlanır,
Yaralı gönlüm bu dertle canlanır.
Hayal meyal düşler şimdi tüllenir,
Yetmişinden sonra meydana geldim.

Akşam oldu, gölgem uzadı yoldan,
Bir ses duydum sanki gayrı diyardan.
El ettim cihana, geçtim bu fandan,
Yetmişinden sonra divana geldim.

Çözüldü dilimin altındaki sır,
Bu yolda yürüyen daima nasip alır.
Geriye ne nam ne de nişan kalır,

Yetmişinden sonra canana geldim.

Vakit ikindiye vardı, gün bitti,
Gençlik kervanı da çoktan çekip gitti.
Garip başım sanki göklere erdi,
Yetmişinden sonra irfana geldim.

Harman oldum, savrulmadım yellerle,
Hak yolunu buldum şu dillerle.
Gülüm açtı şimdi garip ellerde,
Yetmişinden sonra kervana geldim.

Doldu bitti kadehi şu feleğin,
Başım üstündedir yeri emeğin.
Kabul oldu duası bu dileğin,
Yetmişinden sonra devrana geldim.

Söz tükendi, sükût oldu dillerim,
Hakka vardı bu yorgun ellerim.
Vuslatın bağında açtı güllerim,
Yetmişinden sonra irfana geldim.

Ahmet Karahan
Eylül-2026
Elazığ Ağın Kaşpınar Köyü

Ahmet Karahan